



## Sveti Petar i Pavao

*U bitnome jedinstvo, u dvojbama sloboda, a u svemu ljubav*

Sveti Petar i sveti Pavao dva su sasvim različita čovjeka, po podrijetlu, po naobrazbi, po naravi. Jedan je Krista slijedio od početka družeći se s njim godinama, drugi je susreo uskrslog Krista; jedan je bio obični priprost ribar, a drugi učeni farizej, rabin; jedan obični seljak, drugi rimski građanin; jedan oženjeni ribar, drugi neženja i teolog. Unatoč tolikim razlikama u jednom bijahu slični, a to je da su Krista zavoljeli više od bilo koga ili čega drugoga, čak više i od samih sebe i svog života, a što su obojica i potvrdili plodnim misionarskim radom i mučeništvom. A zašto su zavoljeli Krista? - Zato što je on prvi zavolio njih. Iskustvo da je ljubljen (unatoč zataji) kod Petra, i iskustvo da je ljubljen premda je činio zlo i da su mu grijesi oprošteni, kod Pavla, temelj je Petrove i Pavlove osobnosti. Vjera u Boga i zahvalnost za Božju milost, vraćala im je povjerenje u sebe same. Premda slabi i grešni ljudi Božjom ljubavlju dobili su neizmjernu snagu, hrabrost da postanu svjedoci do mučeništva. Nakon uskrsnuća i ukazanja Isus nije učenicima predbacivao izdaju ni kukavičluk, nego ih je hrabrio. Družio se opet s njima čineći ih boljima. I pripremao ih da i oni čine isto. Nije ni trijumfirao nad protivnicima, čemu bi rijetko tko od nas odolio. Ne, to nije činio jer mu cilj nije bio osobni trijumf, vlastita slava već spasenje svih. Premalo bi bilo samo diviti se Petru i Pavlu. Od njih možemo puno naučiti o vjeri, ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Prvo je važnost iskustva vjere, iskustva Božje ljubavi. I Petar i Pavao su imali iskustvo da ih je Bog spasio. Njegovom milošću vršeći svoje poslanje. To vidimo npr. Petrovim priznanjem nakon čudesnog oslobođenja iz zatvora gdje Petar kaže: »Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz Herodove ruke« Također i Pavao piše u poslanici Timoteju: Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova!- Duboko ih je odredio susret s Gospodinom. I nas treba odrediti i osnažiti susret s Gospodinom na svetim Misama Vjernik bez iskustva vjere nemoćan je vjernik. Najvažnije što možemo naučiti iz života sv. Petra i Pavla, a što je veoma bitno za naš vjernički život je: prvo treba istaknuti da Isusova ljubav mijenja. Ona je veća od čovjekova grijeha. To uvjerenje kod vjernika neće za posljedicu imati veću slobodu za grijешiti. Upravo suprotno, probudit će još veću odgovornost prema sebi i bližnjima a posebno prema Bogu.

## *Župa Rođenja sv. Ivana Krstitelja Vrpolje*

*Filijala Čajkovci - sv. Matija apostol*

*godina XVI., br. 803/26  
od 29. lipnja do 5. srpnja*

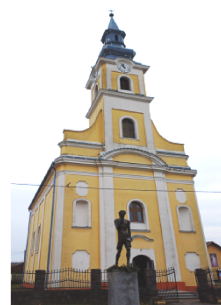
**ŽUPNI LISTIĆ**

**13. Nedj. kroz god.**

**- 28. lipanj -**

**sv. Ema Krška, Vinka, Smiljan**

**Nedjeljna biblijska poruka**



*crkva Rođenja sv. Ivana Krst.*



*crkva sv. Matije apostola*

Sveto Evanđelje po Mateju

(Mt 10,37-42)

*U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima:»Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.«*

-Puno svetaca i veliki ljudi posvetili su se i postali doista veliki jednostavnim služenjem čovjeku. Doista, sve što postizemo i sve što jesmo, jednog će dana postati savršeno nebitno. Jedino što ostaje uz nas jesu dobra djela učinjena iz ljubavi. Pravo dobro djelo i prava ljubav uvijek su bezuvjetni. Što bi bilo s nama kad bi Bog nama uzvraćao po našim djelima i po našim zaslugama? Što bi bilo sa svakim od nas kad bi Bog prema nama bio isključivo pravedan, a ne i milosrdan i pun ljubavi? Upravo je nevjerojatno kako to lako i olako zaboravljamo. Toliko primamo, toliko dobivamo – besplatno i bez zasluga, a kad mi trebamo nekome dobro učiniti onda važemo i premjeravamo razmišljajući isplati li se i zaslužuje li to taj čovjek. Kako bi to rado rekli sveci, valja “istrošiti” život čineći dobro.